

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Constitutiones Variorum Pontificum in præcedentibus Editionibus
desideratas, summoque studio hinc inde conquisitas complectens

Luxemburgi, 1741

1. Cum universi &c. Privilegium Ecclesiæ Scotorum: Anno 1192.
-

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74452](#)

ANNO
1188.

CLEMENS EPISCOPUS,
*Servus Servorum Dei, charissimo in Christo
filio Willelmo illustri Scotorum Regi, Sa-
lutem & Apostolicam benedictionem.*

CUM universi Christi iugo subjecti, ad se-
dem Apostolicam patrocinium invenire de-
beant & favorem: illos tamen specialius con-
venit munimine protectionis confoveri, quo-
rum fidem, ac devotionem in pluribus est ex-
perta, ut ad ipsius electionis favorem tanto am-
plius provocetur, & ejus reverentiae devotiori
affectione subdantur, quanto benevolentiae ipsius
& gratiae pignus se noverint certius affectuos.

Ea propter charissime in Christo fili reveren-
tiam, ac devotionem, quam ad Romanam te-
habuisse a longis retro temporibus Ecclesiam
novimus, attendentes praesentis scripti pagina-
duximus statuendum, ut Scoticana Ecclesia Apost-
olicæ sedi, cuius filia specialis existit, nullo,
mediante debeat subiacere. In qua haec sedes
Episcopales esse nofcuntur: Ecclesia videlicet
Sancti Andreæ, Glasfucensis, Dunkeldensis, Du-
blinensis, Brechinensis, Aberdonensis, Mor-
avensis, Resensensis, Katinensis, & nemini li-
ceat nisi Romano Pontifici, vel Legato ab ip-
sius latere destinato in Regnum Scotiae interdicti,
vel excommunicationis sententiam promulgare,
& si promulgata fuerit decernimus non valere.
Adjicimus, ut nulli de cætero, qui de Regno
Scotia non fuerit, nisi quem Apostolica sedes
proper hoc de corpore suo specialiter destina-
verit, licitum sit in eo legationis officium exercere.

Prohibemus autem, ut controversiae, que
fuerint in Regno illo de possessionibus ejus exor-
tae ad examen extra Regnum postorum judi-
cium non trahantur, nisi ad Romanam Eccle-
siam fuerit appellatum. Si qua vero scripta con-
tra hujus libertatis statuta apparuerint impetrata,
vel imposterum istius concessionis mentio-
ne non habita, contigerit impetrari in nullum tibi,
vel ipsi Regno circa hujus prærogativa concessionem
præjudicium generetur. Præterea libe-
rates, & immunitates tibi, vel eidem Regno
vel Ecclesiæ in eo constitutis à prædecessoribus
nostris Romanis Pontificibus indultas, & hac-
tenus obseratas, ratas habemus & illibatas futu-
ris temporibus statuimus permanere. Nulli ergo
hominum licet paginam nostræ constitutionis &
prohibitionis infringere, vel ei aliquatenus contraire.
Si quis autem hoc attentare præsumperit
indignationem omnipotentis Dei & Beato-
rum Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit
incusurum. Datum Laterani tertio Idus Martii
Pontificatus nostri, Anno primo.

itaque providere volentes, ne quod provida-
fuit in concilio deliberatione statutum, pro pri-
vato aliquorum commodo irritetur, præsenti
fraternitati tuae scripto concedimus; ut Abbates
corum de illis reducendis ad claustrum, aut ad
implendo quod in Decreto exprimitur, non dif-
fers diligentius commonere. Si verò Abbates
commonitionem tuam fortasse contempserint,
tu quod scribimus auctoritate nostra remoto ap-
pellationis obstaculo exequaris. Ad hoc nihil
minus tibi auctoritate Apostolica indulgimus,
ut si Monachi vel Canonici in tua diœcesi con-
stituti infra tres menses ad Ecclesiæ in quibus
illis presentatio competit, & ad te in situatio
pertinet, non præsentaverint idoneos capella-
nos, tu non expectata diutius præsentatione
illorum easdem Ecclesiæ appellatione remotâ
canonicè ordinandi liberam habeas facultatem.
Sic tamen ut ex hoc illis in posterum nullum
debeat præjudicium generari. Nulli ergo omni-
no hominum licet hanc paginam nostra con-
cessionis infringere, vel ei ausu temerario con-
traire. Si quis autem hoc attentare præsumperit,
indignationem omnipotentis Dei, & beato-
rum Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit
incusurum. Datum Laterani v. Idus Julii Pon-
tificatus nostri anno 1.

ANNO
1188.**CÆLESTINUS III.**ANNO
1191.**PONTIFEX CLXXVII.**

ANNO DOMINI MCXCI.

CÆlestinus prius, Hyacinthus dictus
succesxit Clementi anno 1191. Henricum VI. Germania Regem, una cum uxo-
re ejus constantia Imperiali consecratione
Romæ donavit. Richardo Anglo cum illo
in Oriente absente magnates, quidam Regi-
ni turbas darent auxilio fuit. Imperato-
rem & Leopoldum Austriæ Duxem cen-
fuae subjicit, prioreque mortuo, Friderico
filio ejus Siciliam dedit. Episcopi Bellua-
censis captivi Loricam videns respondit
Richardo: *Non est filius meus, vel Eccle-
sia, potius Maris quam Christi miles: obiit
anno 1198. sedis anno vi. mensibus circi-
ter novem. (Magni Bullarii Romani, Tom. I.
hujus Editionis Luxemb. 1727. fol. 4.9)*

Privilegium Ecclesiæ Scotorum: Anno 1192.

CÆLESTINUS EPISCOPUS,

*Servus Servorum Dei, charissimo in Christo
filio Willelmo illustri Scotorum Regi, Sa-
lutem & Apostolicam benedictionem.*

Baron. Tom.
XII. pag. 852.

CUM universi Christi iugo, subjecti apud
sedem Apostolicam patrocinium invenire de-
beant & favorem; illos tamen specialius con-
venit promotionis munimine confoveri, quo-
rum fidem & devotionem in pluribus est exper-
ta, ut ad ipsius dilectionis favorem tanto am-
plius provocentur, & ejus reverentiae devotiori
affectione subdantur, quanto benevolentiae ip-
sius & gratiae pignus se noverint certius af-
fecitos. Ea proper, charissime in Christo fili,
reverentiam ac devotionem quam ad Romanam
te abuisse à longis retrò temporibus Ecclesiam
novimus, attendentes, praesentis scripti pagi-
nam duximus statuendum, ut Scoticana Eccle-

I I.
Ex Anecd.
Martene
Tom. I.
pag. 631.

Quod Monachi & Canonici Regulares per
oppida soli non morentur.

CLEMENS EPISCOPUS,
*Servus Servorum Dei, venerabili fratri
Henrico Bituricensi Archiepiscopo Aquitra-
niae Primati, Salutem & Apostolicam be-
nedictionem.*

CUM in Lateranensi concilio fuerit genera-
liter interdictum, ne Monachi aut etiam
Canonici Regulares singuli in oppidis, vel aliis
locis popularibus habitent: sunt nonnulli qui
capellanorum viæ agentes in parochialibus Ec-
clesiæ soli morantur, & suæ professionis imme-
iores conversari sacerdotaliter non formidant. Nos